

Nr 88.

Godkänd av första kammaren den 24 april 1919.

Godkänd av andra kammaren den 24 april 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående vidtagande av åtgärder för att läkemedel, beredda med första klassens gifter, vari det giftiga ämnet till myckenhet ej överstiger en miljondel av läkemedlets vikt, må få utan recepttvång från apoteken försäljas.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 3).

(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 9.)

Till Konungen.

Inom riksdagen har gjorts framställning, i syfte att moment 1 i stycket B av kungl. medicinalstyrelsens kungörelse angående giftiga och häftigt verkande läkemedels utlämnande från apoteken den 22 juni 1916 måtte undergå ändring, i syfte att så kallade homöopatiska piller eller pulver, även om i dem ingår med giftecken utmärkt läkemedel, till myckenhet ej överstigande en miljondel av det homöopatiska läkemedlets vikt, må få utan recept från apoteken utlämnas.

Över ifrågavarande motion har yttrande i den ordning, 46 § riksdagsordningen föreskriver, avgivits av kungl. medicinalstyrelsen. I detta yttrande har medicinalstyrelsen framhållit, att, då styrelsen utnyttjat den jämlikt § 48 av giftstadgan styrelsen medgivna rätten att lämna före-

skrifter angående försäljning å apoteksinrättning av giftigt ämne såsom läkemedel så till vida, att styrelsen medgivit i förenämnda kungörelse den 22 juni 1916 uppräknade undantag från bestämmelserna angående gifters utlämning mot recept, hade styrelsen icke gjort detta med hänsyn till befarad giftverkan hos de homöopatiska medlen. Snarare hade därvid den synpunkten varit utslagsgivande, att yrkesmässig behandling av sjukdomar lämpligen icke borde för mycket läggas i var mans hand och allmänheten därigenom ännu mera prispivas åt icke legitimerade praktiker. Styrelsen hade därför hittills icke ansett det tillrådligt att från recepttvång befria sådana homöopatiska medel, som vore beredda med giftigt ämne av första klassen. Emellertid torde vid den spädningsgrad av homöopatiska medel, som av motionären ifrågasättes frigiven, någon giftverkan knappast vara tänkbar, även om användning i brottsligt syfte skulle försökas. På grund av vad styrelsen sålunda anført ansåge medicinalstyrelsen, att ett tillmötesgående av den gjorda framställningen om befrielse från recepttvång vid utlämnande från apotek av homöopatiska medel, beredda av första klassens gifter, icke borde sträckas längre än motionären ifrågasatt.

Med anledning av medicinalstyrelsens nämnda uttalande i ämnet och då missbruk av gifter av ifrågavarande beskaffenhet från allmänhetens sida icke synes kunna förekomma, får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder för att gällande bestämmelser icke må lägga hinder i vägen för att läkemedel, beredda med första klassens gifter, vari det giftiga ämnet till myckenhet ej överstiger en miljondel av läkemedlets vikt, må få utan recepttvång från apoteken försälgas.

Stockholm den 24 april 1919.

Med undersätlig vörndad.
